

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

1) Af *Ivar Berendsen*:

Punkt 1. affattes saaledes:

„Til § 28.

I Stedet for de to første Punkter („Ethvert Medlem et Udvalg“) sættes:

„Medlemmerne taler enten fra den i Salen indrettede særlige Talerplads (Talerstol) eller fra deres egen Plads. Ministrene og Ordførerne for Grupper og Udvalg taler dog altid fra Talerpladsen, medmindre de har Ordet for at fremsætte en kort Berigtigelse eller gøre en personlig Bemærkning.“

2) Af *Ordføreren*:

Til Punkt 1.

I 3die Linie efter Ordet „Medlemmerne“ indsættes Ordene: „og Ministrene“.

Indstillingen og de dertil stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*Effersøe*): Som Ordfører har jeg stillet Ændringsforslaget Nr. 2. Dette er ganske kort og gaar ud paa at stille Ministrene med Hensyn til Spørgsmaalet om, fra hvilken Plads der skal tales, fuldstændig som Medlemmerne. Med Undtagelse af, at Ministrene kan tage Ordet saa ofte de vil, er disse ellers underkastede de samme Regler som Medlemmerne med Hensyn til Forhandlingen her i Salen, saa at dette Ændringsforslag maa siges at være naturligt. Naar der ikke i det oprindelige Forslag blev optaget noget herom, skyldes det den Omstændighed, at der i den nuværende Forretningsorden heller ikke omtales noget med Hensyn til den Plads, hvorfra Ministrene skal tale. Der nævnes kun Medlemmerne. Det var altsaa, om jeg saa maa sige, Hensynet til Traditionen, der bevirkede, at man ikke nævnedes Ministrene i Indstillingen. Da imidlertid dette Forhold ikke kan have Vægt lige overfor andre Hensyn, er Ændringsforslaget fremkommet. Det er naturligt, som jeg nævnedes før, at stille Medlemmerne og Ministrene lige her, og man bør — det anerkendes ogsaa fra vor Side — saa vidt muligt i selve Forretningsordenen udtrykke, hvad man ønsker, skal være den gældende Regel, dog kun for saa vidt det lader sig udtrykke paa en Maade,

der stemmer med Meningen. Og da det her lader sig gøre, er dette Ændringsforslag stillet, som jeg tillader mig at anbefale.

Ivar Berendsen: I Overensstemmelse med, hvad jeg i Lørdags har bebudet, har mine Meningsfæller og jeg taget Konsekvensen af Afstemningen her i Lørdags og har opgivet den principielle Modstand mod Oprettelsen af en særlig Talerstol her i Folketinget. Jeg vil bede ærede Medlemmer for det første at se dette i det stillede Ændringsforslag. Jeg ved — thi det er kommet til min Kundskab fra forskellige Sider —, at det vakte Forbavselse hos nogle, at jeg stemte imod Talerstolen ved forrige Behandling. Der var nu ingen Grund til Forbavselse, thi anden Behandling er jo ikke den, hvor man tager endelig Stilling til Spørgsmaalene, og i min Ordførertale havde jeg sagt, at de Radikale, der var enige med mig, ønskede at give dem, der indenfor de andre Partier maaske ikke følte sig helt frit stillede, den Vejledning, at der ogsaa blandt os Radikale fandtes Modvillie mod Talerstolen. Da Afstemningen ved anden Behandling fandt Sted, var der ingen, der paa anden Maade end rent formelt kunde vide, hvorledes den vilde falde ud. Det var derfor naturligt, at de indenfor det radikale Parti, der mente som jeg, og ogsaa jeg selv, stemte mod Talerstolen paa det Tidspunkt.

Da Afstemningen i Lørdags viste, at Stemningen her i Salen er for Oprettelsen af en Talerstol, har vi, som sagt, opgivet den principielle Modstand, men paa den anden Side er det ogsaa vort Ønske at medvirke til, at denne Talerstols Anvendelse obligatorisk ikke udstrækkes længere end saa langt, som selve Talerstolens Princip medfører det, og endelig ønsker vi aldeles bestemt, at Reglerne for Talerstolens Anvendelse sættes ind i Forretningsordenen, saa at det ikke bliver Formanden, som efter Aftale med de enkelte Medlemmer bestemmer, hvorvidt der skal tales fra Talerstolen eller ej. Dette gaar Ændringsforslaget ud paa, idet det foreslaar at bestemme, at Ordførerne for Grupper og Udvalg samt Ministrene altid taler fra Talerpladsen. Det vil sige, at de Taler, paa hvilke der i Regelen lægges den største Vægt, vil blive holdte fra Talerpladsen, medens Medlemmerne i øvrigt selv bestemmer, hvorvidt de vil tale fra deres Plads eller fra den særlige Talerplads. Dette er i Overensstemmelse med den belgiske For-